

ЗАУВАЖЕННЯ
до проекту Закону України
«Про внесення змін до
Основ законодавства України про охорону здоров'я»
(реєстраційний № 8602)

У Головному юридичному управлінні у межах мінімально відведеного часу розглянуто підготовлений до другого читання зазначений законопроект і звертається увага лише на його концептуальні неузгодженості, перш за все з Конституцією України.

Так, текст нової редакції статті 3 Основ законодавства України про охорону здоров'я (далі - Основи) містить положення, за яким «**зміст ... понять і термінів визначається ... законодавством України та спеціальними словниками понять і термінів Всесвітньої організації охорони здоров'я**».

Інакше кажучи, **Основами** пропонується **не здійснювати відповідно до Конституції України безпосереднє регулювання відносин у сфері охорони здоров'я України**.

Зміни до статті 14 Основ містять норму, що не відповідає вимогам статті 19 Конституції України, статті 1, частини п'ятої статті 5 Конституції Автономної Республіки Крим про здійснення повноважень Радою міністрів Автономної Республіки Крим, державними органами, органами місцевого самоврядування відповідно до закону. Змінами передбачається здійснення відповідних повноважень «в межах, передбачених законодавством», тобто і в межах, передбачених підзаконними актами.

Проектом не визначені та не розмежовані належним чином повноваження закладів охорони здоров'я щодо здійснення ними функцій з надання медичної допомоги. Так, змінами до статті 3 передбачається, що завданням закладів охорони здоров'я є «**забезпечення медичного обслуговування**». Однак згідно з пропозиціями до статей 8, 18, 33 Основ на ці заклади покладаються функції з надання **медичної допомоги**. Щодо цього слід звернути увагу і на пропонований основний у зазначеній сфері термін «медичне обслуговування» (зміни до статті 3 Основ), який у проекті не має юридичної визначеності.

Нормами проекту не встановлено визначальний критерій, за яким суб'єкти (особи) відносяться до закладів охорони здоров'я. Так, змінами до статей 3, 16, 33, 35¹-35⁵ Основ безсистемно визначені лише їх окремі завдання та/або перелік назв цих суб'єктів чи форми їх власності. Зазначене унеможлиблює, на нашу думку, встановлення не лише юридичного статусу суб'єкта - закладу охорони здоров'я, а й сутність відповідної їх акредитації, реєстрації чи ліцензування.

Проектом слід також унормувати питання укладення договорів про медичне обслуговування (зміни до статей 35¹-35⁵ Основ) у частині визначення суб'єктів, основних умов договорів та юридичної відповідальності.

До переліку видів медичної допомоги (нова редакція статті 33 Основ) не віднесені відповідно «паліативна допомога» та «медична реабілітація», однак права на їх проведення надаються суб'єктам, що здійснюють медичну допомогу (нова редакція статей 35⁴, 35⁵ Основ).

Положення статті 18 Основ у частині визначення джерел та напрямів використання бюджетних коштів на „фінансування охорони здоров'я” не узгоджуються із статтею 95 Конституції України щодо визначення виключно законом про Державний бюджет України будь-яких видатків держави на загальносуспільні потреби, їх розміру і цільового спрямування. Не відповідають зазначені законодавчі пропозиції і нормам Бюджетного кодексу України, якими встановлено, зокрема, що виключно цим Кодексом та законом про Державний бюджет України на відповідний бюджетний період визначаються складові бюджету (стаття 13 Кодексу), визначені критерії розмежування видатків бюджету (глави 13, 14 Кодексу) тощо. Крім того, не узгоджуються із статтею 22 Бюджетного кодексу України положення проекту, що зобов'язують головних розпорядників коштів бюджету укласти з закладами охорони здоров'я договори про медичне обслуговування населення, що є умовою для фінансування гарантованого рівня медичної допомоги відповідно до нової редакції частини другої статті 18 Основ.

З метою впорядкування структури та мови законопроекту потребують надання юридичного змісту та перенесення до статті 3 - «Поняття і терміни, що вживаються в законодавстві про охорону здоров'я» - терміни, визначені новою редакцією статей 14¹, 34, 35-35³, 35⁵ Основ.

Пункти 2 та 3 Прикінцевих положень законопроекту не узгоджені між собою змістовно, що унеможлиблює визначення юридичних наслідків застосування відповідних норм. Це стосується і використання у проекті понять категорій лікарів (чи медичних працівників), які надають первинну медичну допомогу і «які працюють під керівництвом і контролем».

У Прикінцевих положеннях законопроекту, з огляду на його зміст та на необхідність забезпечення виконання положень законопроекту, у разі його прийняття як Закону, слід передбачити норми-доручення Кабінету Міністрів України про розроблення відповідних нормативно-правових актів.

**Заступник Керівника Апарату –
Керівник Головного управління**

М. ТЕПЛЮК